10 TEMMUZ 1974 SAYI: 110

Kurtuluş

AVRUPA'DA TÜRKİYELİ İŞÇİLERİN GAZETESİ

TAHLİYELER HEMEN BAŞLAMALIDIR !

Anayasa Mahkemesinin kararı halkımızın başarısı, gericilerin yenilgisidir

Anayasa mahkemesi yurtsever hakimleri Bülent Ecevit ve 136 CHPli milletvekilinin müracaatı üzerine, Af kanununun siyasi tutukluları af kapsamı dışında bırakan 5. maddesini anayasanın özüne ve eşitlik ilkesine aykırı bularak iptal etti. Böylece halkımızın çıkarlarını savundukları, haksızlıklara karşı geldikleri, kitap yayınladıkları ve çevirileri için, veya kanunun antidemokratik 141, 142 ve 146 maddelerinden mahküm edilen, zindanlara atılan sosyalistler, devrimciler, komünistler, Atatürk'çüler, demokratik ve ilerici kişiler özgürlüklerine kavuşacaklardır. Iki bin yurtsever, TIP, TÖS, Devgenç üyeleri, yazar ve gazeteci serbest bırakılacaktır.

Anayasa mahkemesinin bu iptal kararı tüm politik tutuklulara özgürlük, 141, 142, 146, 149 'za son diye yılmadan mücadele eden ilerici ve yurtsever güçlerin bir zaferi, genel siyasi affı türlü komplolarla durmadan engelleyen Demirellerin, Bozbeylilerin, Feyzioğullarının Türkeşin komandolarının, Amerikancı generallerin, Sancarların bir yenilgisidir. Fakat Demireller, Bozbeyliler başlarına inen darbenin şaşkınlığı içinde bu seferde Anayasa mahkemesine ve anayasaya saldırmaya başladılar.

Af kanununun anayasa mahkemesinin bozmaya yetkisi olmadığı yaygarasını kopardılar.

Anayasa mahkemesinin meclisin üstüne çıktığı, milletin iradesini hiçe saydığı iddiasını yaymaya kalkıştılar. Herşeyden evvel belirtelim ki anayasa mahkemesinin davranışı tamamen anayasaya uygundur.

Anayasamızın 46.ıncı maddesi meclislerden geçen tüm kanunlarda Anayasa mahkemesinin kontrolünü ön görür. Af kanunu da meclisten geçen bir kanun olduğuna göre tümünü veya bir kısmını anayasa mahkemesinin iptal etmeye yetkisi vardır. Şimdi millet iradesi çiğneniyor diye yaygarayı basan Demirellere sormak gerekir. Af kanununu meclisten geçirmemek için Hacıbayramda pazarlık yapıp, 40 milyona milletvekili almak milletin iradesini çiğneyenlerin ta kendisi değilmidir. Af kanununun 5.inci maddesinin anayasanın 10.uncu maddesine aykırı olduğu apaçık değilmiydi. O zaman anayasanın eşitlik ilkesini çiğnediğinizi nasıl düşünmediniz. Şimdi yaygarayı koparırken anayasanın 46. maddesini nasıl görmemezlikten gelirsiniz.

Anayasa mahkemesinin verdiği karar hem yasalara uygun, hemde halkımızın özlem ve isteğini ifade etmektedir. Bunun için anayasa mahkemesinin kararı hemen yürürlüğe konmalı, tahliyelere başlanmalıdır. Suçsuz yurtseverleri hala zindanlarda tutmaya kimsenin hakkı yoktur.



BEHİCE BORAN VE TİP'LİLER SERBEST BIRAKILIYOR

Ceza Kanununun faşist 141, 142, maddelerinden 45 seneye mahkum edilen ve af kapsamı dışında kalan TIP Başkanı Bayan Behice Boran ve diğer TIP yöneticileri Anayasa mahkemesinin iptal kararından faydalanarak çıkacaklardır. TIP yöneticilerin serbest bırakılması, işçi sınıfını bölmek, burjuvazinin kuyruğuna takmak ve parsa toplamak isteyen bazı "sol"grupların tepesine bir yumruk gibi indi. Hapisten çıkan TIP yöneticileri bu fırsatçılara hak ettikleri dersi vereceklerdir.

Devamı 2. Sayfada



İSKENDERUN'DA VERİLEN DEVRİMCİ MÜCADELE

12 000 demir-çelik işçisi sömürüye baskıya son diyor !

Iş olsun, bir ekmek paramız çıksında nasıl olursa olsun diyerek daha 3.demir Çelik Fabrikasının temeli atılırken, Erzurumdan, Van, Işpir Tunceli, Patnos ve Payos çevresinden işçi akımı başlamıştı İskenderuna Çalışmak alınlarının teri, bileklerinin hakkıyla ekmek paralarını çıkarmak istiyorlardı.

Ama öbür yanda binbir dalevere ile yağlı kuyruk kapmış müteahhit ve büyük firmalar kana susamış keneler gibi bekliyordu onları.

Sömürü ağı kuruluyor

Patronların ilk işleri işçilerin bir araya gelmesini, bir sendikada hele devrimci bir sendika çatısı altında birleşmelerini engellemek bölük pörçük edip yutma politikasını uygulamak oldu. Bunun için büyük firmalar yapı iş kolunda daha ihaleyi alır almaz daha 5-10 işçiyle tesfiye işleri yapılırken sarı "müteahhit sendikaları"nı kurup toplu sözleşme yetkisini aldı ve patronla 3 er yıllık toplu sözleşmeler imzaladılar. Böylece yasalara uygun bir iş kolunda 45 e yakın sahte patron sendikası kuruldu. Daha sonra her bölüm de 1000-2000 işçi çalışacakmış kimin umurunda. Alan aldı, satan sattı, ve tabii fabrikanın her bölümünde 10 kişi çalışırken yapılan 3 senelik toplu sözleşmeyi, işe giren yeni işçilerde kabul etmiş sayılıyordu. Işçi işe girerken isteği dışında bizzat patron tarafından "müteahhit sendikası" na üye yapılıyor ve aidat toplanıyordu. Böylece işçiler İskenderun Demir Çelik yapı iş kolunda bölük pörçük, direnemez durumda katlanılmaz bir sömürü ve baskı ağının içine düşmüşlerdir.

200 liralık bir emniyet kemeri almamak için katledilen işçiler

Ihaleyi alan müteahhitler masrafları kısmak işçilerin kanı canı pahasına da olsa karlarına kar katmak için 3. Demir Çelik Fabrikası inşaatında hiç bir iş emniyeti tedbiri almamışlardır. İnşaat başladığından bu yana 400 işçi iş kazasında ölmüştür. Yani müteahhit patronlar 50 liralık bir miğfer 200 liralık bir emniyet kemeri almamak için katletmişlerdir bu işçi kardeşlerimizi. Bunlardan birkaçının öyküsünü anlatalım.

Haydarların Öyküsü

Tunceli'den Haydar Özdemir ENKA iş yerinde çalışırken 18 Metre yükseklikteki çaprazların bağlandığı yerden düşüp ölmüş. Arkadaşları "vallah billah düştüğü zaman belinde emniyet kemeri yoktu. Yerde kıvranıp dururken bir emniyet kemeri bulup beline taktılar.. Haydar hastahanede öldü. Işverenler bir başsağlığında bile bulunmadılar " diye anlatıyorlar.

Bir başka Haydar da 20 metre kadar yükseklikteki oluklu saç üstünden kayarak düşüp ölüyor. Belinde onunda emniyet kemeri yoktu...!

Bacada asılı kalan Ali

Tüyler ürpertici bir örnek daha. Elbistan'ın Alişar köyünde Ali müteahhit Vildan Güleryüzün işyerinde çalışırken, kendisine 185 metre yükseklikteki SINTER bacasına çıkması söylenmiş. "çıkamam benim gözüm kararır " demiş. Yalvarmış, yakarmış fakat dinlememişler. Ali çaresiz kalmış çıkmış 185 metre yükseklikteki bacaya. Bir kalıp yerleştirirken de korktuğu başına gelmiş gözü kararmış düşmüş bir konsole asılı kalmış. Başlamış bağırmağa "kurtarın beni" diye. Aşağıdakiler bakakalmışlar fakat kurtaracak ne bir araç, ne olanak var Duvarın çıkıntısında tam 12 dakika

Devamı 2. Sayfada

ÇOCUK PARAMIZ KESİLEMEZ !

F.Almanya Hükümetinin hazırladığı bir kanun tasarısına göre çocuklarını yanına getirmemiş olan yabancı işçilere ödenen çocuk parasında azaltma yapılması istenmektedir.

Tasarıya göre çocuk parası, yabancı işçinin gelmiş olduğu ülkenin geçim masrafları seviyesine göre ayarlanacak, bu ülkelerdeki, geçim masraflarının F.Almanya' ya nazaran daha düşük olması nedeniyle de bu durumdaki yabancı işçilerin aldığı çocuk parası önemli indirime maruz kalacaktır.

Çocukları F.Almanya dışında yaşayan, iki çocuklu bir yabancı işçinin kaybı yaklaşık olarak 80 Mark, dört çocuklularda 300 Mark yedi çocuklularda ise 600 Mark'ın üstünde olacaktır.

F.Almanya'da 15 seneden fazla bir süreden beri çalışmakta olanlar bu kanun tasarısının kapsamına girmemektedirler.

F.Almanya'ya işçi gönderen bütün yabancı ülkelerin Büyük Elçilikleri yeni kanun tasarısından haberdar edilmişler ve Sosyal Sigorta anlaşmalarında istenen değişiklikleri yapmak üzere yeni görüşmelere çağırılmışlardır. Bu çağırıya, anlaşmaların görüşmeler yoluyla 31 Aralık 1974 tarihine kadar istenilen şekilde değiştirilmesi mümkün olmazsa, F.Almanya Hükümetinin anlaşmaları tek taraflı olarak bozacağı tehditi de eklenmiştir.

Problemler artacak

Zaten Sosyal Sigorta anlaşmalarında olan yetersizlikler nedeniyle yüz binlerce yabancı işçinin, özellikle biz Türkiye'den gelmiş olan işçilerin hakları yenilir, her aylığımızdan otomatikman kesilen emeklilik sigortası priminden elimize beş kuruş geçmez, işsizlik sigortası primi ödediğimiz halde çoğumuz işsizlik parası alamazken bu yeni kanunla mağduriyetimiz daha da artacak, biz yabancı işçilere yapılan ayrıcalıklı muamelelere bir yenisi daha eklenecektir.

Yeni kanun yürürlüğe konulduktan sonra birçok yabancı işçinin daha çocuklarını yanlarına getireceği beklenmektedir. Şu anda F.Almanya da yaşayan yabancı işçi çocuklarının sayısı sekizyüz bin'in üstündedir. Bu sayının artmasıyla problemlerimiz daha da çözülmez bir hale girecektir. Şimdiden yetersiz olan çocuk yuvası ve okullarda yer bulmak çok daha zorlaşacak, çocuklarımızın meslek eğitimi problemi ağırlaşacaktır. Yabancılar polisinin şart koştuğu şekilde "uygun konut" bulmak birçoğumuz için mümkün olmıyacak, oturma müsaadesi alamama tehlikesi büyüyecektir.

Diğer milletlere mensup yabancı işçilerin eline geçecek çocuk parasının miktarını mukayese ettiğimizde görüyoruzki, bu yeni kanun tasarısından en fazla zarar görecek olan gene biz Türkiyeli işçiler olacağız.

Protestolar

F.Almanya hükümetine böyle ayrıcalıklı tutumları uygulamağa ve hatta anlaşmaların tek taraflı bozulacağı tehditini savurmaya uygun ortamı yaratanlar, şimdiye kadar haklarımızın korunması, sorunlarımızın çözülmesi yolunda hiç bir elle tutulur çalışma yapmamış, bizlere sadece döviz kaynağı gözü ile bakmış olan işçi düşmanı AP ve 12 Mart hükümetleridirler.

Yeni Kanun tasarısının yabancı işçiler arasında yarattığı tepki büyük olmuştur. Alman Sendikalar Birliği (DGB) bu haksız tutumu yererek, Kanun tasarısının yürürlüğe konulmasına karşı mücadeleye geçildiğini açıklamıştır. Bu arada birçok millete mensup yabancı işçiler bir araya gelerek komisyonlar kurmuşlardır. Çok sayıda ilerici Alman Kuruluşları da bizlerin mücadelesini desteklediklerini açıkladılar.

Avrupa Türkiyeli Toplumcular Federasyonu açtığı büyük bir kampanya ile biz Türkiyeli işçileri, toplu halde direnişe çağırıyor. ATTF'nun bir çok F.Almanya şehrindeki örgütleri etrafında toplanarak, sendikaların, ilerici Alman ve yabancı Kuruluşların desteğiyle yürütülecek çalışmalarla sesimizi duyurabilir, bu haksız kanunun yürürlüğe konulmasına mani olabiliriz.

ESKİ BİR OPORTONİST TEKRAR PİYASAYA SÜRÜLDÜ : KIVILCIMLI'CILIK

Yurdumuzda tekelci büyük burjuvazi işçi sınıfının devrimci mücadelesine karşı birbiri ardından yeni yeni sapma akımları piyasaya sürüyor. Mihricilik, Perinçekçilik v.s. akımları teker teker boy gösterip, iplikleri pazara çıkınca silinip gittiler. 12 mart terör rejimi sırasında devrimci mücadeleye baş koymuş insanlar geniş tecrübeler edindiler. Işçi sınıfının, onun devrimci partisinin bağımsızlık ve demokrasi mücadelesindeki yeri ilerici, devrimci çevrelerde gittikçe daha iyi anlaşılır oldu. Işçi sınıfının partisi Türkiye Komünist Partisinin politik olaylardaki etkinliği arttı. Örneğin Partinin gazetesi Atılımın Ankaranın göbeğinde belediye işçileri arasında dağılması burjuva basınını telaşa düşürdü.

Şimdi büyük burjuvazi yıllardan beri bir "eksantrik kişi"olarak bakılıp ciddiye alınmadan bir kenara bırakılmış Hikmet Kıvılcımlının hasta görüşlerini, taptaze devrimci bir akım diye piyasaya sürüyor. Amaç antiemperyalist savaştaki derlenip toparlanmayı, işçi sınıfının partisinin güçlenmesini engellemektir.

Hikmet Kıvılcımlı Kimdir? Bunu Dünya Komünist ve Işçi partilerinin ortak dergisi YeniÇağın 1969 Mayıs sayısında, S. Üstüngel'in "Likidatör bozguncu akımlarla savaş" başlıklı yazısından okuyalım:

"Burjuvazi, polis, artık işe yaramayan, iyice ipliği pazara çıkmış olan provakatörleri, bozguncuları, ya suyu sıkılmış limon gibi çöp sepetine atıyor, ya da, zamanla, bunları yeniden piyasaya sürüyor. Mihri Belli gibi, H. Kıvılcımlı gibi dönekler, provakatörler bunlardandır. Kıvılcımlı komünist morali çamura buladığı, gurupçuluk yaptığı, böylece partiye büyük zararlar verdiği, polisin amansızca saldırılarına yaradığı. özellikle TKP'nin Izmir ve Istanbul örgütlerini parçaladığı için partiden bundan 30 yıl önce koğulmuştur. Hem kendisi, çok daha sonraları komünist olmadığını, TKP ile bir bağı bulunmadığına bir duruşmasında polisi tanık göstermiştir. Böyle birisi şimdi, basında, politika piyasasına "devrimci","bilgin", Kuvayı Milliye günlerinde" düşmana ilk kurşunu sıkanlardan biri" olarak, cafcaflı etiketlerle sürülüyor." (Sayfa 391)

Hikmet Kıvılcımlı artık öldü. Fakat burjuvazi sahneye onun çömezlerini sürüyor. Ilke ve Kitle dergi

Devamı 3. Sayfada

NATO ÇARESİZ KALDI

26 Haziranda Brüksel'de NATO- Ülkeleri Hükümet Başkanları biraraya gelerek bir bildiri imzalamışlardır. Bildiri, 25 yıl önce NATO kurulurken açıklanan saldırgan amaçları tekrardan ibarettir. Brüksel toplantısının nedeni, ABD ile Batı Avrupa Ülkeleri arasındaki anlaşmazlıklara bir çare bulmak, NATO'da ABD'nin hakimiyetini yeniden belgelemek olmuştur.

Diğer yandan, NATO ve onun başında Amerika, şimdiye kadarki politikalarıyla her türlü ulusal ve toplumsal ilerlemeyi bozmaya çalışmışlardır. Bu cümleden olarak, başta Sovyetler Birliği ve sosyalist camianın diğer ülkelerine giderek ulusal bağımsızlığına kavuşmuş ülkelere karşı, NATO bir soğuk harp aracı olarak kullanılmaktadır.

Ancak, başta Sosyalist Ülkelerin ve tüm barışsever güçlerin gayretleriyle yaratılan gerginlikleri giderme ortamı, NATO gibi saldırgan bir pakt olan soğuk harp ürünü kuruluşu gittikçe çaresiz kılmaktadır. Batının en gerici çevrelerinin NATO'yu ayakta tutma gayretlerinin bir nedenide bu gerçekte yatmaktadır.

Barışçı bir politikanın gereği, bu gelişmeleri de gözönüne alarak, saldırgan bir pakt olan NATO'ya hayır demek, halkımızı, emperyalizmin zorladığı bu boyunduruktan kurtarmaktır.

HABEŞİSTANDA ORDU

Habeşistan uzun süreden beri, devam eden olaylar yeni bir safhaya ulaşmıştır. Fabrika işçilerinin, kamu hizmetlerinin grevleriyle, öğrenci protestolarıyla beliren halkın hoşnutsuzluğu devlet yönetimininde değişikliğe zorlamıştır. Başbakan Mekonnen, gerekli reformların derhal yapılacağını, yeni işyerlerinin açılacağını, demokratik bir anayasa hazırlanacağını ve devlet mekanizmasının gericilerden temizleneceğini ilan etmesine rağmen büyük toprak ağalarının engellemeleriyle halka vaad edilenler yerine getirilememiştir.

Genel bir grevin ülkeyi kaplamıya başlaması üzerine Habeşistan silahlı kuvvetleri devlet yönetimine müdahale etmiştir. Kral Hayle Salasiye'nin en yakınları dahil birçok gerici devletadamı, toprak ağaları tutuklanmıştır. Habeşistandan ayrılmak zorunda kalmış bütün politik suçlular affedilmiştir. Yakında ülkedeki bütün politik tutukluların serbest bırakılacağı belirtilmektedir.

Habeşistandaki gelişmeler, bu ülkenin içinde bulunduğu ekonomik ve sosyal gericilikten kurtulması bakımından çok önemlidir. Habeşistanda henüz derebeylik ilişkileri kalkmamıştır. Büyük toprak ağaları, Kral Salasiye yönetimiyle ülkeyi ortaçağ ve gericiliği içinde tutmaktadırlar. Halk sefalet içinde yaşamaktadır. Halkın en acil talebi derhal köklü bir toprak reformunun yapılması, derebeyliğin kaldırılması, halkın kendi kaderini tayinde söz sahibi olması ve derhal işsizliğe çare bulunmasıdır. Ordunun devlet yönetimine müdahalesindeki başarı, ancak halkın taleplerinin dikkate alınıp alınmamasına bağlıdır.

BREJNEV-NİXON GÖRÜŞMESİ



Sovyet-Amerikan yeni zirve toplantısı, yapılan yeni anlaşmalar Sovyetler Birliğinin yürüttüğü gerginlikleri giderme politikasının devamıdır.

Görüşmelerde bilimsel ve teknik alanda işbirliği konusunda anlaşmalar yapılmış, silahsızlanma ve Avrupa güvenliği gibi önemli uluslararası sorunlar ele alınmıştır. Sovyet basın sözcüsü Samyatin yaptığı açıklamada, askeri tehlikeyi önleme bakımından her iki tarafça da gayret gösterildiğini, ancak, bu yöndeki gelişmelerin daha başlangıç safhasında olduğunu ve bu yönde daha çok iş yapılması gerektiğini söylemiştir. Görüşmeler esnasında, atom denemelerini azaltma ve stratejik silahlanmayı sınırlama konularına da değinilmiştir.

Yayınlanan bildiride, Orta- Doğu sorunuda ele alınmış, bu sorunun, Filistin halkı ve Orta-Doğu'da yaşayan tüm halkların haklarını gerçekleştirecek barışçı bir yolla halledilmesi gereği savunulmuştur.

Brejnev-nixon görüşmeleri, barışı güçlendirme yönünde olumlu bir adım olarak değerlendirilmiştir. Fransız Komünist Partisi yayın organı "Humanite" görüşmelerle ilgili şöyle yazmıştır : "Sorumluların da sürekli olarak belirtikleri gibi, Sovyetler Birliği, Amerika ile ilişkilerini diğer ülkelere zarar verecek şekilde yapmamaktadır. Aksine; anlaşmazlıkların sebebini ortadan kaldırmaya ve silahsızlanma ve işbirliğini geliştiren ortam yaratmaya çalışmaktadır. "Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri Dr. Waldheim açıklamasında," bu tür karşılaşmalar uluslararası anlaşma havasını yaratır, gerginlikleri azaltır." demiştir.

KISA HABERLER

İNGİLTERE :

İngiltere hükümetinin yayınladığı istatistiklere göre bu senenin ilk beş ayında yapılan grevlerin sayısı bütün 1973 senesi boyunca yürütülmüş olan grevleri geçmektedir. Bu durum İngiltereli işçilerin gittikçe artan pahalılığa, ağırlaşan hayat şartlarına karşı verdiği mücadelenin daha da yoğunlaştığını göstermektedir.

ARJANTİN :

Ulusal güçlerin birleşmesi ve Demokratik aşamaların yapılmasında büyük bir rol oynayan Cumhurbaşkanı Juan Domingo Peron'un ölmesi halk yığınlarını mateme sokmuştu. Arjantin Komünist Partisi yaptığı açıklamada bu yolda verilen mücadelenin devamı ve kuvvetlendirilmesi için çağırıda bulunmuştur.

JAPONYA :

Son seçimler neticesinde iktidar partisi olan liberal parti 8 mebus kaybetmiş, sosyalist parti 3 ve Komünist Partide 9 tane yeni mebus çıkartmıştır.

ŞİLİ :

Alman faşizminin ünlü işkencecilerinden, gaz odalarının bulucusu Walter Julius Rauff'un Şili'deki faşist cuntaya, tutuklulara yapılan işkencelerde uzman olarak hizmet ettiği açıklanmıştır.

150 BİN GENÇ ÜNİVERSİTEYE GİREMİYECEK

Bu yıl Üniversite giriş imtihanlarına 250 bin lise mezunu girdi. Bunlardan yalnızca 100 bini Üniversiteye alınacak. 150 bin genç açıkta işsiz kalacaktır. Yıllardan beri büyük burjuva hükümetlerinin sürdürmüş oldukları çarpık eğitim politikası sonucunda gençliğimiz böyle bir felaketin içine sürüklendi. Her yıl yüzbinlerce gencimizin senelerce verdikleri emek heba olmakta, süratle kalkınması kaçınılmaz şekilde şart olan teknik, ekonomik, kültürel çeşitli alanlarda ihtisas sahibi elemana son derece ihtiyacı olan yurdumuzda, lise mezunları ne tahsil, ne çalışma imkanı bulamamaktadır.

Siirt'te bir yol yapımında çalıştırılmak için alınan 120 işçiden 30 kişi lise mezunudur! Bu 120 işçi de işe alınmak için müracaat etmiş olan 871 kişinin içinden sınavla seçilmiştir!

Yurdumuzda süratle bir eğitim reformuna girişmek gerekmektedir. Harp makinalarına "F5 - Tiger II" lere "FAntomlara" milyarlar döküleceğine bu paralar halkımızın yarınları demek olan gençliğimizin eğitimine harcanmalıdır. Eğitimimiz başından sonuna yeniden ele alınarak, halkımızın gerçek ihtiyaçlarını karşılıyacak gençlerimize kabiliyetlerini en iyi şekilde ortaya koyup geliştirme imkanı sağlayacak, halkın hangi tabakasından gelirse gelsin tam bir şans eşitliği sağlayacak modern bir hale getirilmelidir.

İSKENDERUN'DA DEVRİMCİ MÜCADELE

Baştarafı 1. Sayfada

asılı kalmış Ali. Kollarının takati tükenmiş, salivermiş kendini aşağı... ve öylecene ölmüş gitmiş Ali." yere düştüğünde ne başında miğfer ne belinde emniyet kemeri vardı" diye yemin ediyorlar arkadaşları.

Evet bunlar katledilen 400 işçiden birkaçının hikayesi. Bu ölen işçilerin çoluğu çocuğu öksüz kuşlar gibi ortada kalmışlardır. 10 u hariç hiçbir işçi ailesine tek kuruş bile vermemiştir patronlar.

İşçiler direnişe geçiyor

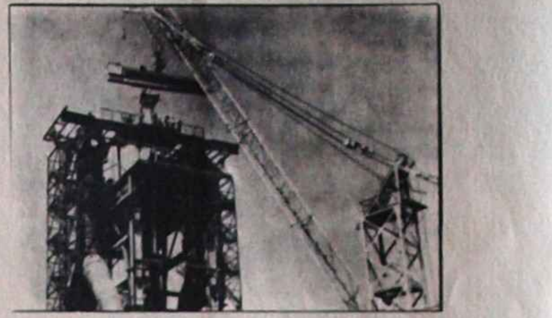
Bütün bu sarı patron sendikalarının baskısı, işte can emniyetinin olmamasına; birde keyfi işten çıkartmalar 10 saatlik işgünü, son derece düşük hatta asgari ücretlerde düşük ücretler, ödenmeyen fazla mesailer, yıllık izin ve izin ücreti vermemek gibi işçi haklarını hiçe sayan tutumlarda eklenince; işçiler örgütlenmeye merkezi olmasa bile patrondan yana ve onun güdümünde olmayan Yapı-İş sendikasında geniş bir şekilde leşmeye başladılar. 1970 senesinden beri işleyen sömürü çarkını kırmak ve patron sendikalarının yasal dolandırıcılıklarına son vermek üzere harekete geçtiler. Objektif şartlıkları ortaya koydular.

Ancak patronlar işçilerin kendilerinin kurduğu Yapı-İş sendikasının Toplu sözleşme çağrılarına karşılık vermemişler ve bu işe ön ayak olan işçi liderlerini işten atmaya ve bin bir tehditte sindirme yollarına başvurmuşlardır.

Bunun üzerine 16 Haziranda 14000 i aşkın yapı işçisi büyük bir yürüyüş ve miting düzenlemişlerdir. 16 Haziran mitinginde konuşan bir işçi "Bugün günlerden 16 Haziran'dır. Anadolunun nasırlı ellerini, güneşte yanmış yüzlerini sıkılmış bir yumruk gibi görmekle mutluyuz. Kardeşler biz hakkımızı bu şekilde yiğitçe savunuruz" demiştir. Miting sırasında pankartlarda "YAŞASIN İŞÇİ SINIFININ DEVRİMCİ MÜCADELESİ", "İŞÇİLER GELİYOR", "KAHROLSUN FAŞİSTLER, KAHROLSUN SÖMÜRÜCÜ İŞVERENLER", "ÖRGÜTÜMÜZ SARI DEĞİL, BU YÜRÜYEN SÜRÜ DEĞİL," yazıları göze çarpıyordu. Mitingde patronlara 2 gün mühlet verilmiştir. Patronlar tutumlarını değiştirmeyip, üstelik 200 işçinin işine son verince Yapı-İş sendikası grev kararı almıştır.

Kanlı terör başlıyor

Sömürü şebekelerinin tehlikeye düştüğünü gören patronlar, bin bir yalan ve dalevereyle bilinen oyunlarını oynamaya başlamışlar, idari makamlara başvurarak grevi kırma ve kanunsuz ilan etme yollarını araştırmışlardır. Ve nitekim 12 Mart faşizm uygulayıcılarının idare ve güvenlik makamlarından halen temizlenmiyen güçleriyle birleşmişler 12 Martın eli kanlı generali Sancar emirler vermiş Veli Kemalettin Gazezoğlu olaya müdahale etmiş işçilerin üstüne polis jandarma birlikleri sürülmüş, kiralık



katiller tutulmuş, işçilerin üstüne ateş açılmıştır. Olaylar sırasında 12 kadar işçi ağır yaralanmış 200 kadar işçi tutuklanmış karakollarda dövülmüş bir işçi dayak sonucu ölmüştür. Ayrıca 93 işçi Adana güvenlik mahkemesine sevkedilmiştir.

Hatırlanan 12 Mart faşist baskı ve terörü

Patronlar ve Antakya valisi yapı-iş sendikasının grevini kanunsuz olduğunu öne sürmeye çalıştılar. Onlara göre en normal haklarını savunmak için greve giden işçilerin üzerine jandarmayı, polisi sürmek, işçileri sopayla dövmek, öldürmek, onları işten atmak, devlet güvenlik mahkemelerine sevketmek kanuni. İşçilerin haklı direnişi ise kanunsuzdur. Bu kanlı terör ve baskı, Demirellerin, Bozbeylilerin, sancarların sıkıyönetim devrinde yaptıkları kanlı baskı ve terörü hatırlatmaktadır.

Patronların ve gerici Antakya valisinin baskı ve teröründen sonra 800 işçi işten atılmış, birçok işçi işlerini bırakmış ve mesleketlerine geri dönmeye başlamışlardır.

Halkın demokratik isteklerini ileri sürerek iş başına gelen Ecevit hükümeti sıkı yönetim hükümetleri gibi görünmüyor. İşçi sınıfı ve halk, hükümeti destekliyor. İşçi taban ücretlerinin arttırılması kıdem tazminatının yükseltilmesi, Haşhaş ekimine Amerikan baskısına rağmen tekrar başlanması bunlar olumlu girişimlerdir. Ama öteyandan grevci işçilerin üzerine devletin polisi, jandarması sürülüyor, işçiler dövülüyor, öldürülüyor, faşist devlet güvenlik mahkemelerine sevk ediliyorlar. Bu olayların sorumlularının başında MSP li devlet bakanı, Şevket Kazan, İçişleri bakanı Oğuzhan Asiltürk geliyor. Neden bu işçi düşmanlarından hesap sorulmuyor ? Bir taraftan halktan, işçiden yana gözükeceksin diğer taraftan onun haklı isteklerini bastırmak için orduyu, polisi üzerine süreceksin. Böylesi bir tutum gericilerin, işbirlikçi burjuvazinin işine yaramakta, onlara saldırma imkanları yaratmaktadır. Hükümet sırtını halka dayamadan, işçi sınıfının haklarına çözüm yolu getirmeden işbaşında kalamaz.

Halil Tunç susuyor

İskenderunda işçilerin grevi. Türk-İş başkanı Halil Tunç'un Adanada bulunduğu bir sırada oluyor. Tunç işçilerin grev yaptıklarından, olan bu kanlı olaylardan, hiç haberi yokmuş gibi susuyor. İskenderunda grev olurken Tunçun "biz sınıf kavgası yapmayacağız" demesi işçi sınıfının haklı direnişini kırmaya yelteniyor, olaylar olurkende hiç bir şey söylemiyor, işçileri patronların, polisin saldırısına terkediyor. 96 işçi tutuklandı ve sıkıyönetim mahkemelerinde yargılanıyor. Tunç yine susuyor. Tunç bu tutumuyla patronların, yerli işbirlikçilerinin adamı olduğunu işçiyi patrona sattığını birkez daha ispatlıyor.

Halil Tunç Adanaya İskenderun grevi için gitmemişti. Birçok işçi sendikaların, Türk-İşten ayrılıp yığınsal bir şekilde DİSK'e girmelerini önlemek için gitmişti. Tunçun bu tutumu sendikalar tarafından protesto edilmiştir.

İşçi sınıfı grev hakkını kullanacaktır. Grev onun en tabii hakkıdır. Grevin "kanuni" ve "kanuni olmayanı" diye bir içeriği yoktur. Burjuvazi işine gelmeyince kanunsuz grev diye işçi sınıfının savaşını boğmaya çalışıyor. İşçi sınıfının savaşı durmayacaktır.

Halkımız ve ilerici kuruluşlar hükümetten bu olayı ele almasını, derhal bu eli kanlı gericilerden hesap sormasını, halen haksız yere mahkemelerde yargılanan 26 tutuklu işçiyi serbest bırakmalarını, işten atılan işçilerin tekrar işe alınmasını iş yerlerinde güvenlik ve sendika özgürlüğü istiyor.

TAHLİYELER

Baştarafı 1. Sayfada

Anayasa mahkemesinin iptal kararından bugün içerde olan 4 000 siyasi tutuklu faydalanacaktır. 141, 142. maddelerden mahkum olanların tamamı, 146 ve 149 ncu maddelerden 18 yıla kadar mahkum olanlar serbest bırakılacak, diğerlerin mahkumiyetinden 12 yıl indirilecektir. Anayasa mahkemesinin bu kararından sonra içerde daha bazı devrimciler kalacaklardır. Bunların serbest bırakılmaları için mücadele durdurulmayıp sürdürülecektir.

Mücadele devam ediyor

Bugün af için mücadele yepyeni bir safhaya girmiştir. Siyasi tutukluların büyük bir kısmı serbest bırakıldı. Ama fikri, düşünceyi, suç sayan işçi sınıfının politik örgütünü yasaklayan 141, 142, 146, 149. maddeler tepemizde duruyor. Devlet güvenlik mahkemeleri hala çalışıyor, İskenderun'da Bursa'da grev yapan işçilere ceza kesiyor.

Yurt içinde ve Yurt dışında ilerici güçler ve kuruluşlar, af Komiteleri 141, 142, 146, ve 149.cu maddelere ve devlet güvenlik mahkemelerine karşı mücadele etmelidir.

Bu durumda yurt içinde ve yurt dışında ilerici güçlerin mücadele hedefi anti-demokratik kanunlar - kuruluşlara karşı olmalıdır. Anayasa mahkemesinin verdiği karar üzerine İngiltere'de açıklama yapan Avrupa Af Komitelerinin mücadelesi şimdi 141, 142, 146, 149 uncu maddelere ve devlet güvenlik mahkemelerine karşı yönelmiş olduğunu açıklamıştır.

HAŞHAŞ EKİMİ YASAĞI

Hükümetin aldığı bir kararla haşhaş ekimi tekrar serbest bırakılmıştır. Yapılan açıklamaya göre devlet kontrolü altında 6 ilimizde ekim yapılabilecektir. Karar haşhaş üreticileri ve tüm halkımız tarafından büyük memnunlukla karşılanmıştır.

Haşhaş ekimi Amerikan hükümetinin isteği üzerine eski başbakan Nihat Erim tarafından yasaklanmıştı. Geçimini haşhaş üretimiyle sağlıyan 1 milyondan fazla köylümüz böylece sefalete terkedilmişlerdi. Amerikan hükümeti vadettiği 37,5 milyon dolarlık tazminatı dahi ödemiyerek sözünde durmamıştır.

Ecevit hükümetinin bu yasağı kaldırması üzerine Amerikan emperyalizmi çeşitli baskı yollarına başvurdu. Ankaraya gelen bir Amerikan heyeti yaptığı görüşmelerde yasağın kaldırılmaması konusunda ikazlarda bulunarak iç işlerimize karıştı. Amerikan hükümeti ülkemizi baskı altında tutmak için çeşitli tehditler savurdu ve zaten halkımıza karşı baskı aracı olarak kullanılan Amerikan yardımlarını kesileceğini bildirdi.

Amerikan halkı neden zehirleniyor?

Haşhaş ekiminin yasaklanmasını isteyen amerikan emperyalistleri, haşhaşın amerikan halkını zehirlediğini söylüyorlar. Gerçekten de amerikada milyonlarca genç haşhaştan elde edilen eroin zehirine müptеladır. Heryıl eroin yüzünden binlerce amerikalı hayatını kaybetmektedir. Ancak amerikan halkını eroine alıştıran, mahveden, haşhaşın kendi değil, bu insanların içinde yaşadıkları toplum düzenidir. Emperyalizm insanlığın en kutsal değerlerini yoketmektedir. İnsanları işsizliğe, sosyal güvensizliğe, sefalete ve ahlaksızlığa sürüklemektedir.

Amerikan toplumunun içinde bulunduğu büyük bunalımın tek sebebi budur.

Haşhaş ekiminin Türkiyede yasaklanması amerikan halkını kurtaramaz. Haşhaş kolaylıkla diğer ülkelerden temin edilebilmektedir. Zaten yurdumuzdaki yasaklanmadan sonra diğer ülkelerde haşhaş ekimi artmıştır. Haşhaş ayrıca kimyevi yollardan fabrikalarda yapılabilmektedir. Amerikada suni haşhaş imal eden firmalar, rekabetten korunmak, yüksek fiatlar koyup karlarını arttırmak için diğer ülkelerde haşhaş ekimini yasaklatmak istemektedirler. Ülkemize yapılan baskıların bir nedenide budur.

Ülkemizde bir milyondan fazla köylümüz geçimini haşhaş ekiminden sağlamaktadır. Amerikan emperyalizminin onları sefalete sürüklemeye hakları yoktur. Köylümüzün ürettiği haşhaş ilaç imalinde kullanılarak milyonlarca insanın hayatı kurtarılmaktadır. Haşhaş önemli bir döviz kaynağımızdır.

Amerikan emperyalizmi kendi suçunu ülkemize baskı yaparak örtemez. Ulusal çıkarlarımızı korumak en kutsal görevimizdir.



Bize Gelen Mektuplar

Sorularımız

Önümüz yaz. Çoğumuz göçmen kuşlar gibi memlekete uçacağız. Ya da kimimiz arabalarımızla katedeceğiz yolları uykusuz. Evlerde bayram. Analar bacılar kapılarda. Sandığından en iyisi giysilerin. Bizleri özlemle bekliyen analarımız, bacılarımız, kardaşlarımız... Bir saat gibi geçecek koca urlaublarımız. Etrafını saracaklar, sana soracaklar, nasıl oraları. Ben de sıradayım 6 yıldır. Ama durdurdular sevkiyatı sınık diye. Sorular, sorular, sorular... Ya bizim sormamız gerekenler.

Köyümüz 110 hanedir. On hanesi çiftçidir, altı hanesi malıyla geçinir, geri kalan doksan dört hanesi de kol emeğiyle geçinir. Geçinir amma nasıl geçinir, bu doksan dört hane? Mart ayından başlar ailesiyle çocuğuyla, merkebiyle başlar ağa tarlasında çalışmağa amma nasıl çalışmağa? Önce gider ağanın elini öper, sonra ağadan bir bostan yeri ister. Ağa verir amma nasıl verir? Baştan konuşur. Dört ton mal gübresi üç dönüme çekeceksin. Fidanı, çikimi kazması, sulaması ve fenni gübresi sana aittir. Adamda ses yok, hemen kalkar ağanın elini öper, Allah razı olsun der, döner köye, sabahleyin kalkar, iki bayat ekmeği mercimek çorbasına doğrar, afiyetle yer. Küreğini alır, doğru ağanın tarlasına gider kanal açmaya, karısı, çocuğuyla, alır kazmayı evin önündeki birikmiş mal gübresini bellemeye. Sonra ahırdan merkebi çıkarır, üzerine bir hurç atar, gübreyi hurca doldurur, çocuk yalın ayağıyla başlar bir saatlik yola ağanın tarlasına gübre çekmeğe, böylece dört-beş ay bostan yetiştirmeye. Evet bostan yetişti, domatesler kızardı, biberler yeşerdi, patlıcanlar morardı. Önce meyveyi tatmadan ve de kimseye tattırmadan ilk sepetini alır ağaya götürür. Ehhh, der ağa, bana bak, bostanı götür sat, iki haftadan bir gün gelip hakkımızı paylaşalım, amma nasıl paylaşalım?

Gelsenkirchen'den
Amasyalı bir işçi

Milli Cephe

Soy, çal, aşır, doldur cebe
Yurseveri gönder ipe
Tutucular birleşmişler
Bunun adı Milli Cephe (!)

Ye üzümü sorma bağı:
Sil, süpür, yala çanağı..,
Amerikadır ortağı,
Bunun adı Milli Cephe (!)

İşçi, köylü darda imiş
Ağa, paşa kârda imiş
Burjuvalar barda imiş
Bunun adı Milli Cephe (!)

Beyde göbek, ense kat kat
İşçileri sokağa at
Vatanı tut gavura sat,
Bunun adı Milli Cephe (!)

Bir el yağda, bir el balda
Yoksulu gör bak ne halda
Aşır, yürüt, sömür, çal da
Bunun adı Milli Cephe (!)

Beygir, davar, kuduz itler
Kanımızı emen bitler
Birleşmişler teker teker
Bunun adı Milli Cephe (!)

Çaycumalı Aşık Ömer

Frankfurt Konsolosu

22 temmuz 74 Cumartesi günü pasaportumun müddetini uzattırmak için Frankfurt konsolosluğundan çok acı bir olaya şahit oldum, bu gibi olayları biz işçilerin gazetesinde yayınlanmasını isteriz. olay şöyledir:

Bir vatandaşımız yukardan belirttiğimiz tarihten pasaportunu uzattırmak için saatlerce sıra bekleyip yavaş yavaş yürüyordu. Sıra bize geldi ismini bilmediğim vatandaş pasaportunu memur beye uzattı, memur bey aldı ve mührü bastı, kalemini aldı, gereken yazıları yazdı, sahibine verirken vatandaş dedi ki "neden yalnız öğleden önce yapıyorsunuzda bu kadar vatandaşımız böyle sıra bekliyor?" Böyle bir tek soru üzerine memur beyefendiyi sinirlendirdi ve vatandaşın elindeki pasaportu çekip aldı ve iptal mührünü bastı, "yapmıyorum" dedi istediğin yere git. Bunun üzerine vatandaş pasaportunu aldı başkonsolos olan Cavit Tarakçı amcaya gitti. Amcadan şöyle bir cevap aldı. "Öyleyse sen ya solculuk propagandası yapmışsın ya da memurumuzu tenkit etmişsindir, yoksa memur bunu böyle yapmazdı" dedi, ve vatandaş aldı pasaportunu çıktı gitti.

Böylesi olayları kimler önlüyorsa lütfen vatandaşı durup dururken çıkmaza sokmayın önce memurları kafadan muayene etsinler ondan sonra vezifelendirsinler.

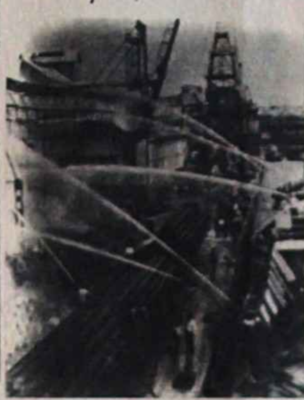
Kassel'den bir işçi

KÖY TAŞ VE SOPAYLA KORUNDU

Gaziantebin Şar Eyü köylüleri topraklarına el koymaya gelen büyük toprak sahiplerine ve jandarmalara karşı köylerini taşlar ve sopalarla savundular. Toprak Ağası ailesinden Taşar ailesi, mahkeme kararı ile Şam köyü topraklarına el koymuş ve köyü "organize sanayi bölgesi" olarak satmıştır. 5 Temmuz cuma günü Kemal Taşar, kadastro memurları ve bir "Bilirkişi heyeti" yanlarında bir jandarma birliği ile birlikte köyü işgale gelmişlerdir.

Bunun üzerine köylüler köyün muhtarı ile birlikte, en doğal hakları olan topraklarını işgalci toprak ağasına ve jandarma süngülerine karşı taşlar ve sopalarla savunmuşlardır. Jandarma köylülerin üzerine ateş açmış ve köylülerden onunu tutuklamıştır.

Sovyet Şilebi bir Silomuzu yangından kurtardı



Haydar Paşa Gümrük deposunda çıkan bir yangın, bütün etraftaki binaları tehdid ederken, bir Sovyet Şilebinin fedakarca müdahalesiyle önlendi.

Bir elektrik kontağı yüzünden çıktığı söylenen yangın önce Gümrük binasını sardı. Depodaki çok sayıda otomobil yedek parçası yandı. Yangın büyüyerek yakınındaki Toprak Mahsulleri Ofisinin silosunu sarma tehlikesi gösteriyordu. Eğer yangın devam etseydi Toprak Ofisinde bulunan milyonlarca tahıl heba olacaktı.

Öte yandan alevlerin limanda mallarını boşaltmakta olan gemilere de atlaması tehlikesi doğmuştu. Bu yüzden bütün gemiler halatlarını boşaltıp kıyıdan uzaklaştılar. Yalnız Toprak Ofisinin yanması tehlikesini gören Sovyetler-Birliği'nin bir Şilebi kıyıdan ayrılmayarak, itfailer gelene kadar geminin pompalarıyla yangına su sıktı, ve yangının yayılmasını önledi.

KIBRIS'IN BAĞIMSIZLIĞI

Ecevit 4 Temmuz Perşembe günü Büyük Millet Meclisinde dış sorunlar üzerinde bilgi verirken, kıbrıs konusunda şöyle demiştir: "Kıbrısın bağımsız bir devlet olmasını istiyoruz. Adanın bölünmesine yol açabilecek her kapının kapatılmasına razıyız, ama Enosise gidebilecek her kapının kapatılması şartıyla."

Bu sözler gerçekten sevindirici sözlerdir. Yıllardan beri ilk defa başbakan dış politika konularında barışçı ve realist bir dille konuşmakta, Kıbrıs sorununun yegane çözüm yolunu, bağımsız bir Kıbrısta Türk ve Rum halklarının kardeşçe yaşamalarını, benimsediğini söylemektedir. Şimdi Ecevitten beklenilen şey bu sarfettiği sözlerin gerektirdiği teşebbüslere girişmesidir. Bunun için Kıbrıs hükümeti ile süratle temasa geçilmelidir. Kıbrıs hükümeti bir yandan Denktaş gibi Türk kafatasçılarının, bir yandan Grivasçı Yunan faşistlerinin tehditleri altındadır. Grivasçı faşist çeteler emirlerini doğrudan doğruya faşist Yunan Cuntasından alan Yunan muhafız birlikleri, adadaki meşru Makarios hükümetinin devirip adayı Yunanistana katmak için ikide bir darbe teşebbüslerine girişmektedirler. Adada bulunan Türk birlikleri de Adanın bağımsızlığını tanımamanın sembolü olarak durmaktadır. Türk hükümeti, bağımsız Kıbrıs devletinin yanında yer alarak, adanın bağımsızlığına ve bütünlüğüne karşı girişilen her çeşit saldırıya karşı çıkmalıdır. Adanın tam bağımsızlığının sağlanması, tüm ada halkının birlikte, kardeşçe güvenlik içinde yaşamaları için, adadaki Türk, Yunan, İngiliz, ve NATO birlik ve üslerinin tamamen çekilmelerini sağlamak şarttır.

Tutarlı be barışçı bir politika Türkiyeye bütün dünya kamu oyunda saygınlık sağlıyacaktır.

İŞÇİNİN SÖZLÜĞÜ

OPORTUNİZM

İşçi sınıfının mücadelesi içine sızan burjuva ve küçük burjuva akımlarına oportünizm denir.

Kapitalist düzen burjuvaların, kıran kırana bir rekabet içinde birbirlerini iflas ettirerek yaşamaları üzerine kurulmuştur. Her kapitalist ancak on başka kapitalisti iflas ettirerek yaşar! Bu yüzden burjuvazinin, ve özellikle küçük burjuvazinin geniş kesimleri sermayelerini kaybederek işçi sınıfına katılırlar. Tezgahını kapatan zenaatkar, toprağını kaybeden köylü, işçi olmak zorunda kalır. Bunun bir başka görüntüsü de aydın çevrelerde görülür: Eskiden yaşantısı bakımından burjuvaziye yakın görünen teknik elemanlar, kafa emekçileri, v.s. toplumun zenginliklerinin her gün daha az sayıda burjuvanın elinde toplanması, toplumun büyük çoğunluğunun gittikçe yoksullaşması sonucunda işçi sınıfına yakınlaşmaktadır.

Bu, bir yandan işçi sınıfının mücadelesinin daha geniş kitleleri kucaklaması, işçi sınıfı mücadelesinin <u>genel olarak</u> güçlenmesi sonucunu verirken, öte yandan da oportünist akımların yayılmasını mümkün kılar: İşçi sınıfına yeni katılan ya da işçi sınıfı yanında yeni yer alan kimselerden pek çoğu, önce burjuvaca özlemleri, burjuva düşünce tarzını burjuva hastalıklarını da beraberlerinde getirirler. Bunlar oportünist akımlar için bitek topraktır.

Oportünizmin yayılabilme imkanı bulduğu diğer bir çevrede burjuvazinin işçileri kontrol edebilmek için, onların arasından, kendisine "çavuş" olarak seçip çıkarttığı, patrona hizmet eden maşalardır. Halil Tunç gibi sarı sendikacılar bunlardandır.

<u>OPORTÜNİZMİN SILAHLARI</u>

Oportünizm çesitli araçlara başvurur. Yurdumuzda oportünizmin başvurduğu araçların başlaları şunlardır:

- İşçi sınıfının varlığını reddetmek, yan çizmek, işçi sınıfını burjuvazinin kuyruğuna takmak istemek: Bunlar "Türkiyede işçi yoktur", "işçi vardır ama sınıfı yoktur", "sınıfı vardır ama bilinci yoktur", "Kendiliğinden sınıftır, Kendisi için sınıf değildir" diye çeşitli şekillerde ortaya çıktılar. İşçi sınıfı 16 Haziran 1970 büyük genel direnişi ile bu sapıkları susturmuştu. Ancak son günlerde Kıvılcımlıcılar arasında bu akım tekrar sesini yükseltti.

- Antisovyetizm: Burjuvazinin bir yöntemi de işçi sınıfını ve demokratik güçlerin en güçlü silahlarından biri olan işçi sınıfının devletlerinden, sosyalist ülkelerden, özellikle Sovyetler birliğinden koparmaktır. Bu oportünizm de Maocuların "Sosyalemperyalizm" yalanlarından, Aybarcıların "Ceberut Sosyalizm" yalanlarına, "Bırakın sosyalist ülkeleri efendim, Türkiye sosyalizmi apayrı bir şeydir" diye işçi sınıfını bütün dünya işçilerinin mücadelesinden koparma çabalarına kadar çeşitli kılıklara bürünür.

- Komünist Partisi düşmanlığı: Bunlar Türkiye işçi sınıfının devrimci partisi TKP yi inkar ederler. Yahut da "Halkımız komünizme düşmandır. O yüzden Komünist partisinin adını ağza almamak gerekir," diye emekçileri komünist hareketten uzak tutmaya çalışırlar.

- İşçi sınıfını bölmek: Bunlar işçi sınıfını "Vasıfsız işçiler, kalifiye işçiler, usta işçiler" diye bölmeye çalışır, tüm sendika yöneticilerine "sarı sendikacı" diye saldırıya geçerler. Amaç işçileri birbirlerine karşı ve işçilerin mücadele örgütü olan sendikalarına karşı düşman etmektir.

- İşçi sınıfını müttefiklerinden koparmak: Emperyalizm işçi sınıfının dışında da küçük burjuva nitelikte geniş emekçi yığınlarını, orta ve küçük köylüyü, esnafı, ağır şekilde ezmektedir. Bunlar, burjuvazinin çeşitli hastalıkları taşımalarına, birçok tutarsızlıkları bulunmasına rağmen işçi sınıfının doğal müttefikleridir. Birçok oportünist akımlar "keskin devrimcilik" ağızlarıyla bu çevrelere saldırır, "küçükburjuvazi işverenlerin zaferarabasına bağlı kalmaya mahkumdur. Hiçbir kolektif aksiyonu benimsemez diye peşin peşin bu çevreleri büyük burjuvazinin yanına iterler.

- Son günlerde Kıvılcımlıcılar - Kitleciler arasında işçi sınıfını burjuvazinin kuyruğuna takma çabasının yeni ve ince bir çeşidi ortaya çıktı. Bunlar emeğin kurtuluşunu teknik bir mesele gibi gösteriyorlar. "Biz iktidara gelirsek şunu yapacağız, bunu yapacağız" diye, nelerin devletleştirileceği, merkezi bir planlamanın nasıl örgütleneceği konusunda ayrıntılı hayaller kuruyor asıl önemli meseleyi, iktidar meselesini, emperyalizme karşı savaşı, işçi sınıf savaşını bu teknik meseleler arasında boğuntuya getiriyorlar. Bunlar işçinin kurluşu işçi eliyle olur prensibini bir yana itiliyor, "geniş yetkili bir uzmanlar heyetine" devrimci hareketin teslim edilmesini istiyorlar.

İşçi sınıfı, nereden gelirse, gelsin, ne kılığa bürünürse bürünsün oportünizmle mücadele edecek, işçi sınıfının ideolojisinin burjuvazinin etkileriyle kirlenmesine müsaade etmiyecektir.

KIVILCIMLI'CILIK

Baştarafı 1. Sayfada

lerinin yazıkurullarına yuvalanmış bir gurup, üstatları Kıvılcımlının felsefesini savunuyorlar. Ama biz hele Kıvılcımlıyı biraz daha kendi yazılarından tanıyalım. "Derleniş Yayınları-Üretim Nedir" kitabında Kıvılcımlı kapitalisti şöyle tarif ediyor:

"Biliyoruz. KAPİTALİST adını alan kişi ilkin sanıldığı gibi cebi para dolu bir KASASI değildir. Kapitalistin en birinci karakteri GİRİŞKİN (müteşebbis) olmasıdır... Klasik anlamda kapitalist ise, kullandığı sermayenin MÜLKİYETİNE sahip olmaktan uzaktır. O sadece bir girişkindir ve <u>girişkinliği ile bir yerden bir sermaye bulmuştur</u>. (altını biz çizdik) " (Sayfa 21)

Yani, ister köprü altında kundura boyacısı çocuk, ister torna başında işçi, ister toprak ağasının boğaz tokluğuna pamuk toplayan rençper ol, kapitalist olmak yolu herkese açık! Önceden sermaye sermaye lazım değil. O elbet "bir yerden" bulunur. Yeter ki yeterince "GİRİŞKİN" ol! Demirel'in kulakları çınlasın! Biz 36 milyon müteşebbisiz!

Sendika düşmanlığı

"Genel olarak Sosyal Sınıflar ve Partiler" adlı kitabındada Sendikalara saldırıya geçiyor:

"20. yüzyıl ile birlikte işçi sınıfı içinde burjuvazinin desteklediği ve aristoklaştırdığı işçi küçükburjuvaları sendika gibi işçi teşkilatlarını <u>tekellerine</u> geçirdiler. Tıpkı kapitalist sınıfı içindeki bütün zümreleri bir finans kapitalist zümresi nasıl baskı altında tutup sömürüyorsa, öylece aristokrat ve sendika gangsterleri işçi açıkgözleri geri kalan bütün işçi zümrelerini baskı altında tutuyor ve sömürüyorlar. Yukarıda kapitalist sınıfında aşıktan tekelcilik böylelikle aşağıda işçi sınıfı içinde de almış yürümüş olur. "(sayfa 10)

Birincisi: Kapitalist toplumun çelişkisi çarpıtılıyor: Emek ve sermaye çelişkisinin yerine, burjuvazi içinde olsun, işçi sınıfı içinde olsun "tekelciler" ile gene burjuvazi içinde olsun, işçi sınıfı içinde olsun alt zümreler arasında çelişki öne geçiriliyor. "İşçileri kapitalistler değil, sendikacılar sömürüyor! Finanskapitalin ise sömürdüğü sınıf burjuvazidir!" deniliyor.

İkincisi: açıkça tüm sendikalar, "işçi küçük burjuvalarının" tekelinde gösterilmek isteniyor! Sendikaların temel niteliği işçi sınıfının bir mücadele örgütü olmasıdır. Sarı sendikacılığı <u>bütün</u> sendikalara maletmek, MDD oportünizmi ortaya çıktığından beri işçi sınıfını güçlü bir silahı olan sendikalarından yoksun kılmak için sık sık ileri sürülen bir tahdit.

Bunu bugünkü "İlke-Kitle" gurubunun Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu (DİSK) yöneticilerine sürekli saldırılarında da görüyoruz.

"Burjuvazi öncü (!)"

Aydınlık dergisinin 5. Sayısında Kıvılcımlı devrim mücadelesinde öncülük konusundaki görüşünü şöyle koyuyor.

"Türkiyenin modern kapitalist sınıfı Birinci Kuvayi Milliyeci-likte ÖNCÜ rolünü unutamamıştır. Bu öncülüğün kendisine verdiği iyi anılar, güzel duygular ve tatlı umutlar onu tiryaki etmiştir - Onun öncülük dileğini pratik açıdan onaylamak hatta teşvik etmek yerinde olur. Bu gereği her proleter sosyalisti bilince çıkarmak zorundadır. Ve bilince çıkan her şey en az zararlı sayılabilir. O zaman prensipte pazarlık biter taktikçe esneklik başlar...

Finanskapital çetesi yalnız burjuva saydığı kimselerin sosyalizmine daha az korku ile bakabilir ve daha az baskı yapmaya kalkar...

Bu bakımdan bütün devrimci güçler burjuva sosyalizmini belli dönemece dek "ÖNCÜ" olarak tutmakta büyük bir sakınca görmeyebilirler. (Aydınlık, Sayı 5, Sayfa 382-383)

İşçi sınıfını burjuvazinin kuyruğuna takmayı savunan çok oportünist çıkmıştır ama, bunu böylesine açıkça yazanına çok ender rastlanır! Kıvılcımlı'nın şimdiki öğrencileri de aynı yolda devam ediyorlar!

İşci Sınıfını inkar

"Geniş işçi kitlelerinin bilinçlendirilmesi, sınıf bilinci ile donatılmaları, <u>kendiliğinden sınıf</u> olmaktan çıkarılıp, <u>kendisi için sınıf</u> haline getirilmeleri elbette uzun ve sabırlı eğitim çalışmalarını gerektirir."

Pek çok okuyucumuza pek tanıdık gelecek olan bu satırlar 16 Haziran öncesi oportünistlerinden alınma değil! Kitle gazetesinin, 18 Haziran 1974 sayısından Sendikacılara siyasi mücadelenin nasıl yapılacağını öğrettikleri(!) yazıdan!

16 Haziran 1970 genel direnişi ile işçi sınıfı "Türkiye'de işçi yoktur", "işçi vardır ama, sınıfı yoktur", "Sınıfı vardır ama, <u>kendisi için sınıfı yoktur</u>" diye laf geveliyenlerin laflarını boğazına tıkamıştı. Şimdi Kıvılcımlıcının "Kitleci" öğrencileri bu eski tiraneye yeniden başlamak istiyorlar!

Kıvılcımlılık ne kılığa bürünürse bürünsün, işçi sınıfının, devrimci güçlerin savaşının birliğini parçalamaya yönelmiş, işçi sınıfına düşman bir burjuva akımıdır! Bugün oportünist akımların en başına geçirilen bu akıma karşı uyanık olmak, onunla mücadele etmek, her yerde onun gerçek yüzünü açığa çıkarmak tüm sosyalistlerin görevidir.

ACİL BİR SORUNUMUZ

ATTF: Çocuk paralarımız için direnelim

Federal Almanyadaki bütün işçi kuruluşlarına ve işçiden yana örgüt ve kişilere çağrı :

ATTF Yürütüm Kurulu Federal Almanya Parlementosunda görüşülmekte olan çocuk paralarının arttırılması konusunda aşağıdaki çağırıyı yayınlamıştır.

Federal Almanya Parlementosunda görüşülmekte olan bir kanun tasarısına göre Federal hükümet tarafından çocuk sahibi ailelere yapılan para yardımı (çocuk parası) arttırılacaktır. Son senelerde gittikçe hızlanan fiyat arttışları karşısında çocuklu ailelerin üzerindeki yükü biraz olsun hafifletecek bu tasarıyı memnuniyetle karşılıyoruz.

Ancak tasarının teklif edilen şekliyle kanunlaşması yabancı işçiler için büyük bir haksızlığa da sebep olacaktır. Şöyle ki, çocuk parasındaki artıştan sadece çocukları Federal Almanyada yaşayan aileler yararlanabilecek, buna karşılık çocukları kendi memleketinde olan yabancılar ya çocuk parası hiç alamayacaklar, yahutta çok az bir yardım göreceklerdir. Çocuk paraları bütün işçi ve çalışanlardan toplanan vergilerle ödenmektedir. Vergilerin çoğu ise yabancı işçilerden alınmantadır. Artan çocuk paralarını karşılamak için vergiler yeniden arttırılacağı, yabancı işçilerden yine çok



[illegible] Federal Mecliste görüşülen kanun teklifindeki tutarsızlık ve adaletsizlik apacık ortaya çıkar.

Tasarıyı öne süren Federal hükümet ve diğer güçler her fırsatta lafını ettikleri yerli yabancı işçilerin eşitliği ve sosyal adalet ilkelerini çiğnemektedirler.

Üstelik bu kanun Federal Almanyada çalışan yabancıların esasen kısıtlı haklarını büsbütün budamak yönünde atılmış bir adımdır ve eğer etkili bir direnişle önlenemezse ilerde diğer sosyal haklarımızın da birbiri ardından budanacağını kestirmek zor değildir.

Bu nedenlerle Avrupa Türkiyeli Toplumcular Federasyonu olarak yerli yabancı bütün işçi teşkilatlarını ve işçiden yana kuruluşları bu ta arıya karşı çıkmaya çağırıyoruz. Elbirliğiyle haklarımızı koruyalım. Aksi takdirde yarın sıra diğer haklarımıza gelecektir.

ATTF Yürütme kurulu

İŞÇİNİN SESİ İ.T.İ.B. yayın organıdır

GELSENKIRCHEN'DE KIVILCIMLI' CILARIN DEMİREL POLİTİKASI

29 Haziran 74 Pazar günü Gelsenkirschen işçi derneğinin genel kurulu toplandı. 400 e yakın dernek üyesinin 250 kadarı toplantıya çeşitli güçlüklere katlanarak gelmişlerdi. Kendi sorunlarını kendileri çözmek ve örgütlü olmanın gerek ve sorumluluğunun bilincinde olan işçilerin ne yazık ki bu samimiyetleri bir gurup kıvılcımcı tarafından kötüye kullanılmıştır. Toplantıya Gelsenkirschen ve çevresinden olmıyan ve Almanyada her toplantıya katılan kongre basan bir gurup kıvılcımcı daha önce derneğe üye kaydederek genel kurulu Demirel vari oy numaralarıyla almaya kalkmış işi oldu bittiye getirmeye çalışmışlardır. Nitekim divan olarak gösterdikleri işçi arkadaş, kendi ağzıyla aslında Dortmundt'ta oturma müsadesinin olduğunu ama montajcı olduğundan şimdi Gelsenkirschen çevresinde bir yerde çalıştığını itiraf etmiştir. Dernek tüzüğüne göre ise Gelsenkirschen ve çevresinde oturmayanlar derneğe üye olamaz. Bu durum hatırlatıldığında "mahkemeye verirsiniz arkadaşlar" denilmiştir. Doğru mahkemeye verilir ve toplantı düşer. Ama genel kurula kimse oyun oynamaya vakit öldürmeye gelmiyor. Belli fedakarlıklara katlanarak istirahatinden feda edilerek geliniyor endini tatmin için sivri laflar etmeye hele salon gevezeliği etmeye, hiç kimse gelmiyor oraya.

Bundan dolayıda başından işi halletmeye boşuna zaman ve enerji kaybını önlemeye çalıştı bir takım arkadaşlar. Ama bu derneği ele geçirmek için büyük yatırımlar yapmış Kıvılcımcılar, oyuna getirip genel kurulu almak istiyordu. Bunun için her çareye başvuruldu, konuşmacıların sözü kesildi, laf atıldı hatta zor kullanılmaya işçileri birbirine düşürmeye kalktılar. İşçi sınıfının ideolojisine inanmış, onun saflarında çarpışan işçi sınıfının aydınlarına hakaret edildi. Onları saf dışı bırakma sekterizmine düşüldü.

Genel kurula bu şekilde devam etmenin gereksizliğini anlayan Gelsenkirschenliler toplantıyı terkettiler. Böylece salt çoğunluğu olmayan genel kurul düşmüştür.

Gelsenkirschenliler kendi örgütlerine kendileri sahip çıkacak tabela örgütçülerine meydan bırakmıyacaklardır.

sağlığımız

Sağlık insanların sahip olduğu en yüksek değerlerden biridir.

Yarın için umduğumuz mutlu bir toplumu bugün sağlam düşünen, sağlık içinde yaşayıp çalışan insanlar kuracaktır.

Dünyadaki bütün değerlerin yaratıcısı insan sağlığına son derece de sahip çıkmalıdırlar ki verimliliğini kaybetmeden, kendine ve topluma mümkün olan en büyük ölçüde katkıda bulunsun.

Sağlığın korunmasında herkes kendinden mi sorumlu dur? Hiç şüphesiz ki hayır. Her fert kendi sağlığı yanında birlikte yaşadığı diğer kişileri de düşünmek, onlara zarar verecek tutumlardan kaçınmak zorundadır.

Her konuda olduğu gibi sağlık meselesini incelerken bunu insan toplumundan ayri düşünemeyiz: Madem ki bir toplum içinde yaşıyoruz sağlık kanununda da insanın topluma, toplumun her insana faydalı ve zararlı taraflarını görmek ve incelemek mecburiyetindeyiz.

Mesela bulaşıcı hastalığı olanın aramızda gezmesi nasıl yanlış bir hareketse, böyle bir hastalığın tedavi olanaklarının sağlanmaması da o derece yanlış bir tutumdur.

Artık bugün çağdaş devlet anlayışında sağlık konusu önemli yerine oturtulmuş hatta kişinin bu hakkı anayasa ile garanti altına alınmıştır. Bu hakkın, kanun hatta anayasa da belirtilmesi, hakkın her zaman vatandaşa verildiğini ispat etmez.

Eğer bir toplumda fabrika bacaları şehrin üzerine ölümün gölgesini düşürüyor, fabrikalarda işçiler, patronun üç kuruş masraftan kaçınma endişesi yüzünden kötü sağlık şartları altında çalışıyorsa, tedbirsiz kazalar yüzünden maden ocaklarında, yol ve araç yokluğundan memleketin her yerinde, köşesinde bebekler doğarken, çocuklar kızamıktan ölüyorsa, hastahane kapılarında hastalar kendi hallerine bırakılıyorsa bu toplumda temel sağlık hakkının işlediğinden bahsedilemez.

İlaç fabrikaları yüksek karlar peşinde koşuyor ve devlet bütün bunlara göz yumuyorsa.

Vatandaşın sağlığını koruması ve hastalığı halinde tedavi, bakımının sağlanması hakkını devletin vermesi gerekir.

Anayasamızda kaydedilmiş bu hakkımızı istemeliyiz. Bu madde sadece ceplerinde parası, arkasında dostu olanlar için değil, her kes için aynı düzeyde işleyinceye kadar mücadele edelim.

FAHİŞ KİRALARLA MÜCADELE

Berlin'de 900 marka kiralamış olduğu bir arka avlu evine 130 ar marktan 70 yabancı işçi yerleştiren bir simsar, işçilerin, birleşerek durumu şikayet etmeleri üzerine savcılık tarafından, mahkemeye verilmiştir. Simsar hiç bir yatırım yapmadan kendi ödediği kiranın 10 mislini almaktaydı

Belçika Türkiyeli İşçiler Birliği'nin Açıklaması

Başbakan Ecevit'in Belçikaya gelişi dolayısıyla Belçika'daki Türkiyeli İşçiler Birliği aşağıdaki açıklamayı yapmıştır.

Başbakan Ecevit 23 Haziran 1974 tarihinde Bruxelles'e gelmiştir. Bruxelles'deki Türk işçileri Ecevit'in gelişinden konsolosluk ça haberdar edilmemişlerdir. Konsolosluk bir kaç gerici derneği haberdar etmiştir. BTIB Ecevit'in gelişini kendi istihbarat kaynaklarıyla öğrenmiş, BTIB Genel Sekreteri Namık Kemal Kara ve bir grup örgüt üyesi işçi Bruxelles'deki kahveleri dolaşarak işçilerimize Başbakanın gelişini bildirmiş, ve konsolosluğun bütün engellemelerine rağmen işçilerimizin gerçek sesinin duyurulması için imkan hazırlamıştır. Bununla beraber, konsolosluk yetkilileri bu davetsiz misafirleri" konsolosluk binasına sokmamaya çalışmış ve başbakanla görüşülmesini engellemek istemiştir. Buna rağmen işçilerin kesin direnişleri karşısında BTIB genel sekreteri Namık Kemal Kara Başbakanla görüşmüştür. Bütün işçilerin önünde yaptığı konuşmada, özetle şunları söylemiştir:

Brüksel Konsolosu

"Konsolosluk, işçilerimizin somut dertleriyle ilgilenmemektedir. İşçilerimizin dertleriyle ilgilenmenin yolu, gerçek işçi örgütleriyle masaya oturmak, onların önüne barajlar kurmak yerine onlarla ilişki kurmaktır." Genel Sekreter, memlekette en önemli meselenin tüm politik tutukluların serbest bırakılması ve faşist ceza kanunlarının 141, 142, 146'ncı maddelerinin iptali olduğunu söyledi, ve şunları ekledi: Halkımız, 14 Ekim seçimlerinde genel af ve demokrasi için oy kullandı. Oysa hala başta TIP Genel Başkanı Behice Boran olmak üzere binlerce işçi aydın hapishanelerdedir. Amerikan emperyalizmi ve ortakları iç gericiler, dönek MSP'lilerle birleşerek affı engellediler.

Konsolosluk tarafından kendisini karşılamaya çağrılan gerici dernek temsilcilerinin işçilerin meseleleriyle ilgisiz konuşmalarını cevapsız bırakan Ecevit BTIB Genel Sekreterinin konuşmasını örnek göstererek "İşte bizim uğraşımız, herkesin bu arkadaş gibi çekinmeden düşüncelerini açıklamasını sağlamaktır. Hepinizin böyle yapmasını isterim, biz en karanlık günlerde bile fikir özgürlüğünü savunduk. Şimdi arkadaşın bıraktığı yerden devam edeceğim" demiş ve Başbakan af meselesinde büyük kriz atlatıldığını, buna rağmen CHP'li parlementerlerin mücadeleye devam edeceklerini netekim Anayasa mahkemesinde dava açtıklarını, keza düşünce özgürlüğü kanununu çıkararak halkımızın böylece sağımı tutuklaların özgürlüklerine kavuşturulmasını enınde sonunda sağlayacaklarını ifade etmiştir.

Başbakan Ecevit, Belçikada bulunduğu sırada kömür ocaklarında çalışan işçilerimizin dertlerini dinlemek üzere Zolder kömür havzasına gitmiş ve burada işçilerle bir toplantı yapmıştır. Konsolosluk işçilerin Zolder'de de dertlerini başbakana anlatmalarını önlemiş, dernek temsilcilerinin konuşmalarını sansürden geçirmiştir. Konsolosluğun bu tehditlerini dinlemiyen Zolder işçi derneğinden Mehmet Ali Sarıyıldız, maden işçilerinin içinde bulundukları kötü şartları anlatmış, özgürlük ve af istiyoruz demiştir.

Zolder'deki toplantıya Brüksel'den BTIB temsilcileri de katılmıştır. Konsolosluk burda da BTIB genel sekreterini konuşturmamak ve başbakanla görüştürmemek istemiştir. Fakat BTIB Genel Sekreteri Namık Kara konuşmayı ve Ecevit'le görüşmeyi başarmıştır. Namık Kara Belçika' daki işçilerimizin durumunu anlatan, taleplerini bildiren Belçika' daki Türk konsolosluklarının işçi düşmanı tutumlarını anlatan bir raporu Başbakan Ecevit'e sunmuştur.

Ecevit raporu inceleyeceğini, gerekli adımların atılacağını kömür işçileri önünde dile getirmiştir.

İŞÇİNİN KÖŞESİ

SENDİKA TEMSİLCİLERİNİN GÖREVLERİ NELERDİR

Geçen yazımızda sendikaların ne olduğunu ve görevlerini belirtmiştik. Bu sayımızda da Sendika temsilcilerinin görevlerinin neler olduğunu inceliyeceğiz.

Sendikal çalışmaların ağırlık merkezi işyerleri fabrikalardır. İşyerlerinde sendikalı üyeler kendi aralarında Patrona karşı çıkarlarını en iyi şekilde koruyan üyeleri Sendika temsilcisi (Vertrauensmann) seçerler.

- Sendika temsilcileri sendikalı üyelerin işverene karşı sözcüsü ve çıkarlarının koruyucusudur. İş yerinde sendikanın politikasını yürütür sendikayla işyerinin bağlantısını kurar.

- Sendikal örgütlenmenin başarıyla yürütülmesi için sendikaya yeni üye kayıt eder. İşverere karşı işçilerin güçlenmesine çalışır.

- Sendikal organlarının karar ve bildirilerini işçilere duyurur ve bunların uygulanmasını sağlar.

- Kendi çalışma alanlarında sendika üyelerinin görüş ve isteklerini işverene ve işçi temsilciliğine (betriebsrat) bizzat iletir, bu isteklerin gerçekleşmesine çalışır.

- Sendikanın düzenlediği seminerlere ve toplantılara katılır, bu toplantılara sendikalı ve sendikasız işçilerin katılması için uğraşır.

- Sendika üyelerinin danışmanlığını yapar. Tüm işçilere sendikal mücadeleyi anlatır. Grevin işçilerin elinde haklarını almak için en etkili bir silah olduğunu, grevin ne zaman ve ne zaman yapılacağını açıklar.

- Ücret anlaşmaları, işyeri kanununun esasları, hakkında işçilere bilgi verir, iş güvenliğinin sağlanması iş kazalarının önlenmesi için gerekli tedbirlerin alınmasını önerir.

- İşyerinde çeşitli milletlerden olan işçiler arasında dayanışmanın gerçekleşmesi için çalışır, işçileri bölmek isteyen ırkçı, gerici, faşist fikirlere ve işçiler arasına sızmak ve sendikaları içten yıkmak isteyen Maocu, Troçkist, Anarşist, sol sekter akımlara karşı savaşır, işçi sınıfını burjuvazinin kuyruğuna takmak isteyen sağ sosyal Demokrasiye karşı çıkar. Sosyalist, komünist, hristiyan müslüman Türk, Yunan, İtalyan ve Alman tüm işçileri bir birlik halinde patrona ve tekellere karşı mücadeleye yönetir.

- İşyerindeki sendika temsilcileri biraraya gelerek kendi aralarında bir yönetim kurulu seçerler. İşyeri sendika temsilciliği (Vertrauenskörper) denen bu kurul işyerinde tüm sendikalı işçileri patrona karşı temsil eder, sendika çalışmalarını yönetir.

- Sendika temsilciliği işçilerin istek ve taleplerini sendikaya ve kamu oyuna duyurur, işçilerin politikada ve toplumsal yaşamda söz sahibi olmaları için çalışır.

- Sendika temsilciliği, işyeri temsilciliği (Betriebsrat) ile ilişki kurar işçilerin taleplerinin patrondan alınması için birlikte çalışırlar. Betriebsrat seçimleri geldiği zaman sendika temsilcileri toplanır Betriebsrat adaylarını tesbit eder, sendika listesini hazırlar.

- Bu saydığımız çalışmalar gösteriyorki işçiler sendika temsilcisi olarak en aktif arkadaşlarını seçmelidirler.



YABANCI İŞÇİ FESTİVALİ

28-30 Haziran arası Batı Almanya da Bochum yakınlarında Hattingen Haus Kemnade de "Kemnade 74 Internasyonal" Festivali yapılmıştır.

ATTF İşçi Korosu da Festivale davetli olarak katılmıştır. Türk, Yunan, Alman, İtalyan ve diğer yabancı işçinin katıldığı ve her milletten koro ve dans gruplarının yer aldığı Festival de işçiler hep bir arada kardeşlik içersinde eğlendiler. Köln'den gelen Türk Folklor grubu Erzurum, Kars ve Elazığ oyunlarıyla büyük ilgi topladı.

Böyle her milletten işçinin bir araya toplandığı bu Festival de yabancı işçi dertlerine eğilinebilirdi, bu konuda işe yarar bir şey yapılmadı. Öte yandan Türk konsolosluğu Festivale davet edildiği halde gelmeyişi, konsolosun Türkiyeli işçilerin sorunlarıyla hiç ilgilenmediğini bir kere daha ispat etti.

Türk lokantacılarıda Festivalden istifade iyi bir vurgun vurdular.

Korosuz söylediği devrimci marşlari ile büyük bir ilgi gördü.

K U R T U L U Ş .... 15 Günlük İşçi Gazetesi
Sahibi : A T T F .... Sorumlusu Ali Söylemezoğlu
Adres : K U R T U L U Ş .... S T T O,1 Berlin 21.Turmstr.20
Fiyatı(Masrafı): 250 krş / 50 pf............ Yıllık abone:125 TL./ 25 DM
Banka Hesap Nosu : Bank für Gemeinwirtschaft-INGOLSTADT- 10 13 41 14 00
Baskı : Verlag-Druck Westberlin ..1 Berlin 31, Pfalzburger str. 20 ..